

Ministerie van Infrastructuur en Milieu
Mw. drs. M.H. Schultz van Haegen
Postbus 20901
2500 EX DEN HAAG

Cluster ONT
Faxnummer +31 43 361 80 99
Ons kenmerk 2015/32843
Bijlage(n)

Behandeld J.L. Goudriaan
Doorkiesnummer +31 43 389 7452
Uw kenmerk
Maastricht 26 mei 2015

VERZONDEN 28 MEI 2015

Onderwerp
Ontwerpwijziging Waterwet

Excellentie,

Hierbij reageren wij op de ontwerpwijziging van de Waterwet zoals die van 23 april t/m 4 juni door uw ministerie ter consultatie is voorgelegd.

De ontwerpwijziging betreft voornamelijk de normering van primaire waterkeringen: de normhoogten worden gewijzigd alsmede de wijze van vastleggen van de normen. Wij hebben met instemming geconstateerd dat de hoogte van de nieuwe normen geheel voldoet aan de afspraken die hierover gemaakt zijn in het Deltaprogramma, welke zijn vastgelegd in de Tussentijdse wijziging van het Nationaal Waterplan.

Nieuw is dat deze normen als "signaleringsnormen" worden gezien. Dat betekent dat nog niet direct hoeft te worden ingegrepen als dijktrajecten niet meer aan deze norm voldoen. Dijkversterking (of andere maatregelen) worden pas urgent geacht als de zogenaamde "ondergrens" in zicht komt. Deze ondergrens ligt (enkele uitzonderingen daargelaten) een factor 3 lager dan de signaleringsnorm.

De signaleringsnorm is in art. 2.2 lid 1 omschreven als: "overschrijding moet gemeld worden aan de minister". Als een dijk niet meer aan de signaleringsnorm voldoet is blijkbaar slechts een melding nodig en hoeft verder geen actie te worden ondernomen. In de Memorie van Toelichting is deze melding omschreven als (MvT blz. 15, 4e alinea): "een signaal dat de bescherming die een dijktraject biedt, afneemt en dat deze op termijn moet worden versterkt" en (MvT blz. 15, 6e alinea): "De signaleringsnorm is bedoeld als vroegtijdig signaal dat het gewenste beschermingsniveau in de toekomst in gevaar dreigt te komen".

2015/32831

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 43 389 99 99
Fax + 31 43 361 80 99
www.limburg.nl

IBAN -nummer:
NL08RABO0132575728
BIC-code: RABONL2U

Bereikbaar via:
Lijn 1 (richting De Heeg)

De ondergrens is daarentegen wel als een harde norm omschreven, als volgt:

“de overstromingskans per jaar waarop elk dijktraject... ten minste berekend moet zijn” (art. 2.2 lid 4).

Op grond van deze beide formuleringen zal de ondergrens in de praktijk gaan functioneren als de nieuwe norm.

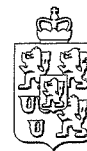
Weliswaar kan bij overschrijding van de signaleringsnorm subsidie voor dijkverbetering aangevraagd worden, maar dit biedt allerm minst de garantie dat de subsidie ook snel beschikbaar komt. In de praktijk zal subsidie –zeker voor trajecten die als minder urgent worden beschouwd- pas beschikbaar komen als de ondergrens daadwerkelijk in zicht komt.

Het bovenstaande in aanmerking nemende is het vaststellen van de ondergrens voor de meeste Limburgse dijktrajecten op (een factor 3 lager dan 1:300) het niveau 1:100 niet acceptabel, want:

- De 1:100 norm is gelijk aan de norm voor regionale wateroverlast terwijl het risico van overstromingen door het falen van primaire waterkeringen veel groter is.
- De 1:100 norm biedt een lager beschermingsniveau dan de huidige wettelijke norm van 1:250 (ook na omrekening van overschrijdingskans naar overstromingskans). De ondergrens van 1:100 betekent dus een achteruitgang van het nu geldende beschermingsniveau! N.B.: in de Bestuursovereenkomst Waterveiligheid Maas (10-11-2011) is door het Rijk is bevestigd dat dit beschermingsniveau uiterlijk in 2024 gerealiseerd wordt (langs de Grensmaas eerder).

Bovendien is het nieuwe systeem van signaleringsnorm en ondergrens erg ingewikkeld. Ook voor de overige Limburgse en Nederlandse dijktrajecten is zeer moeilijk uitlegbaar dat de nieuwe norm in de Waterwet geen harde norm is maar slechts een signaleringswaarde. In de communicatie rondom de Tussentijdse Wijziging van het Waterplan en het Deltaprogramma werd dit in het geheel niet aangegeven. Dit komt nog bovenop de toch al ingewikkelde overgang van overschrijdingskans naar overstromingskans. Het risico is groot dat dit geheel van ingewikkelde wijzigingen zoveel discussie oproept en studie noodzakelijk maakt dat het vertraging gaat opleveren voor de realisatie van de huidige wettelijke veiligheidsnorm in Limburg. En dat terwijl hier nog een grote achterstandsopgave is!

Ten slotte: dit “twee normensysteem” lijkt vooral bedoeld om krampachtig te voorkómen dat de norm overschreden wordt. Dit terwijl het werken met één wettelijke norm en het accepteren van onzekerheidsmarges daaromheen naadloos past in het flexibiliseringsbeleid van de regering ten aanzien van veiligheidsnormen. Zie “Bewust omgaan met veiligheid: rode draden (een proeve van een lenM-breed afwegingskader veiligheid)” met achterliggende adviezen van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid en de Raad voor de Leefomgeving en Infrastructuur. In lijn met dit flexibiliseringsbeleid dient er volgens ons slechts één norm per dijktraject te worden vastgelegd en dat is de norm zoals berekend in het Deltaprogramma en vastgelegd in de Tussentijdse Wijziging van het Nationaal Waterplan. Een ondergrens vinden wij niet nodig, want met één norm is het duidelijk genoeg dat er maatregelen genomen moeten gaan worden zodra de norm wordt overschreden, conform de huidige situatie. Dit laat onverlet dat het voorbereiden en nemen van deze maatregelen in de praktijk enige tijd kan duren en dat is volgens ons acceptabel en uitlegbaar. Wij willen hierbij verwijzen naar uw schriftelijke beantwoording van kamervragen over de Tussentijdse wijziging van het Nationaal Waterplan (dd. 8 april 2015). U heeft daarin in heldere bewoording uitgelegd welk deel van het watersysteem niet of onvoldoende voldoet aan de huidige norm.

Concluderend: wij hebben bezwaar tegen het nieuwe systeem van vastleggen van de normen. Met name het expliciet vastleggen van een ondergrens vinden wij ongewenst, want de ondergrens kan gaan functioneren als de nieuwe norm. Een ondergrens achten wij niet nodig omdat het vastleggen van één norm per dijktraject volstaat. Meer specifiek vinden wij het vaststellen van een ondergrens van (een overstromingskans van) 1:100 per jaar voor Limburgse dijktrajecten niet acceptabel. Het door ons gewenste beschermingsniveau is de signaleringsnorm. Wij baseren ons op berekeningen en afspraken in het kader van het Deltaprogramma, tevens vastgelegd in de Tussentijdse wijziging van het Nationaal Waterplan.

We gaan er vanuit dat wij onze mening hiermee op duidelijke wijze kenbaar hebben gemaakt.

Onze reactie is afgestemd met de reactie van waterschap Roer en Overmaas en waterschap Peel en Maasvallei. We hebben een afschrift van deze brief verzonden aan de besturen van beide waterschappen.

Gedeputeerde Staten van Limburg

voorzitter

secretaris